

Kodėl vienų tėvų vaikai neklauso net ir tada, kai tėvai ima garsiai bartis bei grasinti įvairiomis nuobaudomis, o kitiems tereikia griežtai žvilgtelėti į ribas peržengiančias

atžalas, ir mažieji tuoj pat susitvardo?

Juk esame matę vaizdų, kai mama ar tėtis pyksta, o vaikas nekreipdamas dėmesio toliau krečia išdaigas. O ūgtelėjęs – ima ir pats kelti balsą ant gimdytojų.

O juk su vaikais susitarti labai paprasta. Tik nereikia daryti kelių klaidų:

1. Vadovautis emocijomis. Jei tą patį dalyką (pavyzdžiui, vėlai žiūrėti televizorių) vieną kartą leidžiate todėl, kad jūsų nuotaika gera, o kitą – draudžiate, nes esate pavargusi, savaime suprantama, jog vaikas supras, kad nėra draudžiamų dalykų. Tiesiog reikia išlaukti, kol mamos nuotaika bus gera. Bet ne visi mažieji turi noro ir kantrybės. Todėl imasi „žygių“, nors ir šaukiate, jog nevalia. Todėl labai svarbu, kad sutartumėte, kokios taisyklės galioja namie, ir jų laikytumėtės visi – nesvarbu, esate pavargę, linksmi ar turite svečių.

2. Rodyti nesutarimus. Vaikai yra tobuli manipulatoriai tėvų jausmais ir emocijomis. Jie iškart pastebi, jei nesutariate kokių nors auklėjimo klausimu. Ir tuo pasinaudoja. Vienas leidžia, o kitas ne? Vadinasi, reikia klausti to, kuris sakys „Taip“. Juk net jei vienas iš tėvų norės kaip nors nubausti, bus galima ieškoti kito užtarimo. Ypač dažnai vaikai ima manipuliuoti išsiskyrusiais ar labai konfliktuojančiais tėvais. Sutarkite, kad visus ginčus spręsite ten, kur mažieji negirdi. Juk juos auklėjate jūs? Ar jie valdo jus?

3. Netęsėti pažadų. Bene pagrindinė priežastis, kodėl vaikai nekreipia dėmesio net į labai grėsmingai skambančius tėvų grasinimus, – nes jie niekada netęsi to, ką žadėjo.

„Baik mušti broliuką, negalėsi žaisti kompiuteriu“, „nemėtyk maisto, nes negausi deserto“ – žada mama. Tačiau vakare yra pavargusi ar tiesiog tingi užsiimti su mažuoju neklaužada ir įjungia elektroninę „auklę“ – kompiuterį. O pažadas palikti be deserto pamiršamas, tad, kai ateina laikas jį valgyti: kaip gi, visi svečiai gaus po torto gabalėlį, o sūnus ar dukra – ne? Vaikai labai anksti išmoksta, kad tokių grasinimų neverta net klausyti, juk tai tik žodžiai! Todėl keiskite savo elgesį: negrasinkite vaikui tuo, ko nedarysite. O už netinkamą elgesį turi būti neišvengiamos pasekmės. Jei vaikas, pavyzdžiui, nesitvarko žaislų (kartais mažiesiems reikia pagelbėti, jie nenori ar nemoka dirbti vieni) net su jūsų pagalba – natūralu, kad prieš miegą ir mėgiamo filmuko jis nežiūri.

4. Kelti balsą. Jei matytume, kaip atrodome šaukdami ir bardamiesi, – greičiausiai to nedarytume. Paraudęs veidas, išsprogusios akys ir besitaškančios seilės. Vaizdas nėra vertas pagarbos. Todėl kaip bebūtų pikta – kalbėkite ramiu balsu. Vaikas turi suprasti, jog jūs sakote rimtus dalykus.

5. Lyginti su kitais. Tai didžiausia tėvų klaida. Su „geresniu“ broliu ar seserimi, draugu lyginamas vaikas ne tik nesistengia būti panašus į pavyzdį, bet ir ima maištauti. Juk kiekvienas nori būti pastebėtas, mylimas ir vertinamas, nes yra vienintelis ir unikalus, o ne kažin kieno kopija ar šešėlis. Todėl tokie tėvų pamokslavimai visada duoda priešingą rezultatą. O blogiausia, jog vaikas auga kamuojamas nevisavertiškumo komplekso, nepasitikėdamas savimi. Verčiau girkite vaiką, kai jis elgiasi tinkamai, ir aiškinkite, kodėl kai kuris elgesys nederamas. Neslėpkite, jog jis jus liūdina. (Iš spaudos)